तस्य संस्तुवतस्तुष्टा अग्निस्थालीं ददुर्नृप ।
ऊर्वशीं मन्यमानस्तां सो ऽबुध्यत चरन् वने ॥ ४२ ॥
स्थालीं न्यस्य वने गत्वा गृह्णानाध्यायतो निशि ।
त्रेतायां संप्रवृत्तायां मनसि त्र्यवर्तत ॥ ४३ ॥
स्थालीस्थानं गतो ऽश्वत्थं शमीगर्भं विलक्ष्य सः ।
तेन द्वे अरणी कृत्वा ऊर्वशीलोककाम्यया ॥ ४४ ॥
ऊर्वशीं मन्त्रतो ध्यायन्नधरारणिमुत्तरां ।
आत्मानमुभयोर्मध्ये यत् तत् प्रजननं प्रभुः ॥ ४५ ॥
तस्य निर्मथनाज्जातो जातवेदा विभावसुः ।
त्रय्या स विद्यया राज्ञा पुत्रत्वे कल्पितस्त्रिवृत् ॥ ४६ ॥
तेनायजत यज्ञेशं भगवन्तमधोक्षजं ।
ऊर्वशीलोकमन्विच्छन् सर्वदेवमयं हरिं ॥ ४७ ॥
एक एव पुरा वेदः प्रणवः सर्ववाङ्मयः ।
देवो नारायणो नान्य एको ऽग्निर्वर्ण एव च ॥ ४८ ॥
पुरूरवस एवासीत् त्रयी त्रेतामुखे नृप ।
अग्निना प्रजया राजा लोकं गान्धर्वमेयिवान् ॥ ४९ ॥

इति श्रीभागवते महापुराणे पारमहंस्यां संहितायां वैयासिक्यां
नवमस्कन्धे ऐलोपाख्यानं नाम
चतुर्दशो ऽध्यायः ॥